

deze regeling geen bezwaar bestaan, terwijl de onbillijkheid van bevoordeelen van de eene maatschappelijke groep tegenover de andere wordt weggenomen. Dit beginsel behoort onder de voorwaarden voor een erkend ziekenfonds te worden opgenomen.

Den Helder, 3 December 1910.

H. KRUYNE.

CONTRÔLE BIJ DE ZIEKTEWET.

Geregelde contrôle door een controleerend geneesheer van de ziekenkas zal zeer duur worden. Waar de ziekenkas werkt over kringen van 2500 inwoners en waar de contrôle minstens éénmaal per week zal moeten geschieden, zal per rayon meer dan één controleerend geneesheer noodig zijn. Deze moeten betaald worden door de ziekenkas, en er zal een bedrag uitgetrokken moeten worden, dat de onkostenrekening zeer zal verzwaren en de premie zal moeten doen stijgen, ingeval dat bedrag geheel ten laste dier kas komt. De arbeider zal dan tenslotte de helft betalen van die grootere onkosten. M. i. was de contrôle voor het grootste deel te voorkomen en de bezwaren der behandelende geneesheeren te ondervangen door de verklaringen dier geneesheeren te honoreeren, d. w. z. de begin- en slotverklaring; de tusschenliggende verklaringen, als geheel ten voordeele van den patiënt, worden kosteloos afgegeven. De honoreering zou kunnen zijn als bij de Rijksverzekeringsbank. Eén controleerend geneesheer zou dan voor twee of meer aaneengrenzende rayons voldoende zijn voor contrôle op verzoek van den behandelenden geneesheer of voor de gevallen, waarin de ziekenkas achterdocht heeft.

Dat de behandelende geneesheer geheel voor de belangen van zijn patiënt moet opkomen, zooals collega VAN BRUGGEN wil, kan ik geheel toegeven waar het belangen zijn de behandeling en genezing van zijn patiënt betreffend, en daaronder behoort zeker het afhouden van geldzorgen door het verschaffen van ziekgeld; maar verder gaat de behartiging der belangen zeker niet, ook niet om hem langer, dan noodig is, die uitkeering van dat geld te laten behouden.

Verder meen ik dat degelijk moet aangedrongen worden op dat wat collega VAN BRUGGEN aangeeft, dat nl. de wenschen sub V. o en p van het ziekenfondsrapport onder de eischen voor erkenning van een ziekenfonds worden opgenomen. Er zal zich dan een bezwaar kunnen voordoen. Volgens art. 38 al. 2 Z. W. mogen de verzekerden alleen behandeld worden door geneesheeren, verbonden aan een erkend ziekenfonds en verder door geneesheeren, die niet verbonden zijn aan een niet erkend ziekenfonds. Hoe moet nu een geneesheer handelen, die, volgens het beginsel vastgesteld sub V. p van het ziekenfondsrapport, verbonden is aan meer dan één fonds, stel een erkend en een niet-erkend fonds. Aangenomen mag worden, dat de niet-erkende fondsen zullen blijven bestaan voor de gezinnen der arbeiders, daar die fondsen goedkooper zullen kunnen werken en lagere contributie zullen kunnen eischen dan de erkende fondsen. Mag nu genoemde geneesheer niet als geneesheer van een arbeider optreden, die geen lid is van een erkend fonds, maar die zich volgens het laatste lid van art. 38 al. 2 Z. W. hulp

verzekert door overeenkomst met den geneesheer, die ook het gezin van dien arbeider behandelt als geneesheer van een niet-erkend fonds? Als deelnemer aan een erkend fonds mag hij dit wel, maar in zijn tweede kwaliteit als deelnemer aan een niet-erkend fonds niet. Ziedaar een dilemma, waarop onze wenschen van het vastgesteld worden van onze eischen van het ziekenfondsrapport wel eens schipbreuk konden lijden.

Nijmegen, 4 December 1910.

Dr. CH. A. I. ZEGERS.

HET RAPPORT DER MAATSCHAPPIJ-COMMISSIE IN ZAKE DE CONTRÔLE BIJ DE ZIEKTEWET.

De maatschappijcommissie, die rapport zal uitbrengen over de vraag, *hoe moet worden geregeld de onderlinge verhouding tusschen verzekeringsmaatschappijen, behandelend geneesheer en controleerend geneeskundige*, heeft een gedeelte van haar taak volbracht. In een voorloopig rapport, hetwelk heden in dit *Tijdschrift* verschijnt, heeft zij haar oordeel neergelegd over de wijze, waarop de contrôle bij de uitvoering der ziektewet behoort te worden geregeld. Het spreekt van zelf, dat de commissie van de publicatie van haar voorloopig rapport een invloed verwacht op de besluiten der a.s. buitengewone algemeene vergadering in zake de contrôle. Waar op die besluiten echter invloed mocht worden uitgeoefend in den zin der commissie, zou die invloed naar onze meening een nadeelige zijn. Een nadeelige, omdat hetgeen de commissie wenscht, ingrijpt ten nadeele van de verhouding, welke tusschen geneesheer en patiënt behoort te bestaan, de ethische, maar ook de materieele belangen der geneesheeren schaadt en het aanzien van den geneeskundigen stand ongetwijfeld zal doen dalen. Daarom wenschen wij eenigszins uitvoerig, zooveel mogelijk daarbij rekening houdende met het verzoek der redactie, ons standpunt tegenover dat der commissie uit een te zetten. *Audite et alteram partem.*

Wat de hoofdzaken betreft, hinkt het rapport op twee gedachten. En hoe kan dit anders? De commissie in eigen boezem verdeeld, gesplitst in een meerderheid, lijnrecht staande tegenover het standpunt door maatschappij en hoofdbestuur sedert jaren ingenomen, en in een minderheid, die zich op dit laatste standpunt stelt. Een meerderheid en een minderheid, die gaan schipperen met hun overtuiging om toch maar tot een compromis te komen, waarin zij ten slotte nog slechts ten deele slagen. Het gevolg van dit geschipper is, dat de commissie een ander uitgangspunt heeft moeten kiezen, dan haar opdracht o. i. eischt. De gestelde vraag: „hoe moet — in casu bij de ziektewet — worden geregeld de onderlinge verhouding” enz., wordt door haar opgevat in dezen zin: hoe kan die verhouding het best worden geregeld, opdat de wet voor de raden van arbeid (besturen der kassen) gemakkelijk uitvoerbaar zij, hun niet te veel geld zal kosten, terwijl naar onze zienswijze antwoord moest gegeven worden op de vraag: hoe moet (d. i. hoe behoort) die onderlinge verhouding tusschen ziekenkas, behandelend geneesheer en controleerend geneeskundige geregeld worden, opdat de goede verhouding tusschen patiënt en geneesheer niet verstoord worde, opdat de ethische en ook de materieele belangen, het aanzien van den geneeskundigen stand geen schade, laat staan ernstige schade lijden?